

SCÉNÁŘ K ROZHLASOVÉ REPORTÁŽI ŽIVOTNÍHO PŘÍBĚHU PANA JANA CHLOUPKA

Zpracovali: Vanessa Borecká, Nikol Fišerová, Jan Chalupa a Viktorie Malá žáci 7.A a 9.D
ZŠ E.Rošického 2, pod vedením paní učitelky Jiřiny Nápravníkové.

Pan Jan Chloupek se narodil 6.3.1944 v Mladoňovicích. Na svůj rodný dům je velice hrdý.

„Tady v tom doměse narodil Petr Mladoň. On byl s Janem Husem v Kostnici.“

00:44:55 - 00:49:30, 00:43:40 - 00:57:10

Byl malý 8 letý chlapec, když do jeho života vstoupily politické procesy 50. let a kolektivizace vesnice.

Večer 23. dubna 1952 šla celá rodina jako obvykle spát. Najednou všechny vzbudila hrozná rána. Řinčení skla. V okně byl muž, za ním další. Z předsíně se ozýval křik.

„Ten, co byl v okně, skočil do ložnice a začal rvát na tatínka. Oblečte se, půjdete s námi. My děti jsme plakaly, maminka také.“ 17:30:00 - 17:44:57

Muži tatínka odvedli a rodinu ponechali v nejistotě. Kam ho vedou? Proč?

Později bylo rodině oznámeno, že je tatínek ve vyšetřovací vazbě v Jihlavě a je obviněn z protistátní činnosti. Měl připravovat rozvrácení družstva.

„Všechno toto mělo souvislost s naším strýčkem z Prahy. Byl to bratr dědečka, poslanec za agrární stranu, ředitel velkostatku.“ 18:56:30 - 19:09:01

Byl souzen v tzv. procesu se Zelenou internacionálou.

A jaké byly závěry vyšetřování? Žádné rozvrácení družstva nepřipravoval.

Když se tatínek vrátil:

„Ani jsme ho nemohli poznat. Byl hrozně hubený, za začátku s námi ani nechtěl mluvit.“ 19:58:10 - 20:06:37

Z vyšetřovací vazby psal tatínek dopisy.

„Byly kontrolované dozorci a tak nikdy nenapsal pravdu, jak to tam vypadá“ 20:45:70 - 20:51:30

Bylo opravdu velké štěstí, že tajná policie nenašla dopisy od strýčka.

Kolektivizace. Nikdo z vesnice nechtěl do družstva vstoupit. Komunisté jim dali na výběr – HOSPODAŘIT SPOLEČNĚ NEBO VYSTĚHOVÁNÍ Z VESNICE.

To, že se nejednalo pouze o hrozbu, Jan velice brzy zjistil.

„Vedle nás tenkrát bydleli Nekulovi. Ti měli křůka stejně starého, jako jsem byl já“ 15:11:95 - 15:17:87

Často si spolu hráli. A najednou vše skončilo. Důvod? Nekulovi chtěli hospodařit sami. A tak museli ze vsi odejít.

„Z toho jsem byl moc smutný.“ 15:51:00 - 15:51:96

V roce 1967 se Jan oženil. V květnu 1968 se manželům narodila první dcera. Velkou radost brzy vystřídala velká nejistota.

„Jak už to tak bývá, člověk se nemůže jen radovat.“ 27:54:58 - 27:56:84

21. srpen 1968. Vypadalo to na krásný den. Příchod Janova tatínka z konírny vše změnil.

„Nevím co se děje, ale prý bude válka. V Praze je zle.“ 28:10:97 - 28:17:95

V rádiu hlásili, že došlo k okupaci naší země vojsky Varšavské smlouvy. Bude opravdu válka? Janovi rodiče prožívali strach z Němců, gestapa a tajné policie.

„Nebál jsem se o sebe, ale o svoji rodinu. Pak jsem začal mít vztek. Přišel jsem domů a postavil lešení a otloukal zvětralou omítku. Musel jsem to ze sebe nějak dostat.“ 28:50:60 - 29:10:25

Odpoledne se vesnicí ozýval velký hluk. Silnicí se valily tanky a nákladáky.

„Opět přišla zlá doba,o všem rozhodovali komunisté, co se jim nelíbilo, to nám zakázali.“ 29:46:40 - 29:56:43

Janovi ale nikdo nemohl zakázat pokračovat ve své celoživotní práci pro rodnou obec.

Staral se o místní knihovnu, organizoval výlety pro obyvatele, jeho zásluhou v obci postavili novou prodejnu, školku s jídelnou, autobusovou čekárnu. Bylo toho opravdu hodně. Ale

„co mě v té době hodně mrzelo, byl fakt, že Mladoňovice jako samostatná obec zanikly a byly integrovány pod MNV Třebelovice.“ 30:45:61 - 30:58:53

Z tohoto důvodu Jan vítal politické změny v roce 1989. Mladoňovice jako obec se opět osamostatnily.

„Byl jsem zvolen prvním starostou a ve své práci pro obec pokračoval dál.“ 31:21:30 - 31:28:41

Obec pod jeho vedením dál vzkvétala, získala titul Vesnice kraje Vysočina a celou řadu dalších ocenění.

„Tuto práci jsem dělal 30 let. Dnes v ní pokračuje můj syn a já jsem rád, že mu mohu předávat mé zkušenosti.“ 31:51:10 - 32:02:83

V roce 2017 Jan s manželkou oslavili zlatou svatbu. 6. 3. 2024 oslavil 80. narozeniny. Užívá si zaslouženého odpočinku a raduje se z 6 vnoučat a 2 pravnoučat.

Nejen jim, ale celé mladé generaci vzkazuje:

„Važte si svých rodičů, snažte se pomáhat všem, kdo to potřebuje, nemyslete pouze na sebe, nebuďte lhostejní ke svému okolí.“ 32:14:30 - 32:25:65